

kunne anbefale, at lovforslaget og dermed hele problemkredsen blev undergivet fortsat behandling i tinget.

*Ordføreren for forslagsstillerne, Morten Lange (SF)*, havde ikke i det materiale, der var kommet frem, set noget, som havde gjort, at han havde ændret sit hovedsyn, nemlig at spørgsmålet om indikation var noget, man måtte overlade til den besvangede kvinde. *Lis Groes (S)* anførte, at hun ikke havde taget endelig stilling i sagen, men at jo mere hun arbejdede med disse problemer, jo vanskeligere havde hun fundet det at tage selvbestemmelsesretten fra kvinderne. I hendes parti havde man ikke taget nogen fast stilling. Et særligt udvalg, der havde beskæftiget sig med sagen, havde peget på aldersbetingelserne og på den sociale skævhed under den nugældende lov. *Gerda Møller (KF)* lagde vægten på udvidelse af mulighederne for uddannelse af den enlige mor, øget økonomisk hjælp til hende og på udbredelse af brugen af præventive midler. *Eva Ree (V)* lagde ligeledes vægt på bedre oplysning om præventive midler, obligatorisk seksualundervisning i skolerne og mødrehjælpens økonomi. *Else-Merete Ross (RV)* fandt ikke, at de sociale foranstaltninger hurtigt ville få de illegale aborters antal nedsat væsentligt. Hun bad justitsministeren henstille til abortudvalget at gøre sig hurtigt færdig, helst inden en bestemt frist. Hun fandt det fremsatte forslag om at begrænse den frie adgang til abort til de første 12 uger af svangerskabet det hidtil bedste forslag. I hendes gruppe var der forskellige opfattelser af dette lovforslag. *Kjær Rasmussen (VS)* fandt ikke, at fri abort for dem over eller under en vis aldersgrænse ville være tilstrækkeligt. Der ville da fortsat være et meget stort antal illegale aborter.

Efter 1. behandling blev forslaget henvist til et udvalg, som afgav beretning om sit arbejde.